



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Jany Daňkové a soudců Mgr. Miroslavy Kašpírkové a Mgr. Alexandra Krysly v právní věci **žalobkyně: Obec Horní Kamenice**, se sídlem Horní Kamenice 65, Holýšov, *zastoupené JUDr. Antonínem Dejmekem, advokátem, se sídlem Denisovo nábřeží 6, Plzeň*, proti **žalovanému: Zeměměřický a katastrální inspektorát v Plzni**, se sídlem Radobyčická 12, Plzeň, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 10. 2010, čj. ZKI-O-49/280/2010

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě ke Krajskému soudu v Plzni se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 10. 2010, čj. ZKI-O-49/280/2010 (*dále jen napadené rozhodnutí*), jímž bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Plzeňský kraj, Katastrálního pracoviště Domažlice (*dále jen katastrální úřad*) ze dne 18. 6. 2010, sp.zn. OR-294/2009-401 (*dále jen rozhodnutí katastrálního úřadu*), jímž katastrální úřad nevyhověl návrhu žalobkyně na provedení opravy v katastru nemovitostí podle § 8 zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), (*dále jen KZ nebo katastrální zákon*). Dále žalobkyně navrhovala, aby jí bylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení.

II. Důvody žaloby

2. Nutnost opravy v katastru nemovitostí žalobkyně zdůvodňovala chybou, která se týkala evidence právních vztahů (vlastnických práv) k cestě na pozemkové parcele č. 526. Byla způsobena porušením § 5 odst. 7 KZ při revizi katastru nemovitostí v roce 2002 - 2003 po předchozí digitalizaci katastrální mapy v části původní p.p.č. 526, jak byla evidována do r. 2003, kdy byla identická s hranicemi dnes evidovaných p.p. č. 526/1 - 10.

3. Žalobkyně se návrhem podle § 8 KZ domáhala opravy v evidenci právních vztahů obnovením zápisu svých vlastnických práv k historickému majetku, cestě na p.p.č. 526, která byla jako veřejný statek obce Horní Kamenice evidována již od dob Zemských desek, odkud byla převedena do evidence vedené Pozemkovou knihou, pak do Evidence nemovitostí vedené Geodézií s.p. a nakonec do evidence právních vztahů, vedené Katastrálním úřadem, pracovištěm Domažlice, a to nepřetržitě až do roku 2002.

4. Návrh podala žalobkyně po zjištění, že při revizi operátu prováděné po digitalizaci katastrální mapy, vymazal katastrální úřad její vlastnická práva k cestě na p.p.č. 526 (v hranicích, ve kterých byla evidována k roku 2002). Bez jejího souhlasu, bez rozhodnutí stavebního úřadu, bez oddělovacího geometrického plánu katastrální úřad rozdělil pozemek p.č. 526 na deset pozemkových parcel č. 526 /1 – 10. K některým z nich zrušil zápis vlastnického práva žalobkyně a zapsal jej vlastníků sousedních pozemků. Chybou a porušením zákona je, že katastrální úřad přes zákaz stanovený v § 5 odst. 7 KZ postupoval při revizi katastru způsobem, který se dotkl evidence právních vztahů (zápisu vlastnických práv), ač nedisponoval listinou způsobilou přivodit změnu vlastnických práv zapsaných v katastru, tedy listinou splňující podmínky pro zápis změn právních vztahů.

5. Žalobkyně uvedla, že vedena snahou oprostit se od množství zeměměřičských pojmů, zkratk, profesních praktik žalovaného a popisů jeho postupu pomíjí obsahové náležitosti napadeného rozhodnutí, které se netýkají předmětu odvolacího řízení, právně nerelevantní argumentaci žalovaného týkající se odůvodnění, v jaké evidenci dříve vedl cestu na p.p.č. 526 a které smlouvy katastrální úřad ve své evidenci a ve sbírkách listin dohledal a které nedohledal. Cestu na pozemcích s předčíslem 417 katastrální úřad dodatečně na LV žalobkyně zapsal, žalobkyně proto vzala ohledně nich částečně zpět návrh na opravu chyby v katastru.

6. Žalovaný v napadeném rozhodnutí uvádí, že katastrální úřad při digitalizaci mapy v roce 1995 zjistil, že zápis vlastnictví obce k p.p.č. 526 je chybný (údajně nekoresponduje s vlastnickými právy ale pouze s právy uživatelskými), proto zrušil zápis vlastnictví obce k pozemku p.č. 526. A to je právě chyba, jejíž opravu žalobkyně navrhla, neboť katastrální úřad není ze zákona oprávněn o své vůli rozhodovat o tom, koho jako vlastníka do evidence запиše, či zápis vlastnických práv zruší apod. Měnit zápisy v katastru při revizi katastrálního operátu může pouze v případě, když bude změna vlastnických práv doložena listinou prokazující změnu vlastnických práv oproti stavu, který je v katastru evidován, a to listinou, jejíž náležitosti jsou striktně stanoveny v § 5 KZ a v § 4 a násl. zákona č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem.

7. Pokud žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí dovozuje, že v důsledku příslučování částí přilehlých parcel a terénními změnami došlo k tomu, že parcela p.č. 526 (zapsaná v evidenci PK) není svými hranicemi, výměrou ani tvarem totožná s cestou p.p.č. 526 (zapsanou v EN Geodézie), pak tato argumentace je účelová a právně bezvýznamná. Je logické, došlo-li v historii k příslučování částí sousedních pozemků k p.p.č. 526, či následnému oddělení nějaké části od p.p.č. 526, že tato parcela doznala změn nejen co do výměry, ale i tvaru a hranic. Stále to však byla táž nemovitá věc, tj. cesta na parcele č. 526, která byla před několika staletími zapsána jako veřejný statek do evidence nemovitostí ve prospěch žalobkyně, a byla takto evidována až do doby, kdy katastrální úřad tento zápis zrušil (2002 - 2003). Žalobkyni jde o to, aby byl obnoven zápis jejích vlastnických práv k cestě - parcele č. 526 v té podobě, v jaké byla zapsána před revizí operátu, tj. v hranicích, které jsou identické s dnešními hranicemi pozemkových parcel č. 526 /1-10. Naskýtá se příměr, zda by si katastrální úřad dovolil zrušit např. zápis vlastnických práv města Prahy k pozemkům pod Václavským náměstím s odůvodněním, že v minulosti došlo k chybě v katastru nemovitostí a že tyto pozemky nejsou zcela totožné s hranicemi „koňského trhu“, na němž bylo Václavské náměstí vystavěno ?!

8. Chybou katastrálního úřadu byla žalobkyně fakticky vyvlastněna bez náhrady za odňaté parcely č. 526/1, 3, 4 a 7, resp. bylo jí odňato právo být v evidenci nemovitostí zapsána jako vlastník cesty – pozemkové parcely č. 526 v hranicích dnešních parcel č. 526 /1 - 10, případně oddělených parcel č. 526/1, 2, 4, 7. Protože znalost katastrálního zákona lze od pracovníků katastrálních úřadů předpokládat, je nutné popsany chybný zápis změn do katastru považovat za vědomou chybu katastrálního úřadu, odstranitelnou opravou, a to buď bez návrhu z moci úřední (§ 7 KZ) nebo na návrh (§ 8 odst. 1 KZ).

9. Nezákonný postup katastrálního úřadu, (k němuž žalovaný vydal písemný pokyn odůvodněný technickými potřebami katastrálního úřadu po digitalizaci katastrální mapy a revizi katastru a formálně zeměměřickými pojmy, různými druhy evidencí vedených katastrálním úřadem apod.) vychází z nesprávného předpokladu žalovaného, že je katastrální úřad oprávněn v rámci revize katastru „zrušit zápisy vlastnických práv k pozemkům“, což je v rozporu s platnou právní úpravou a s Listinou základních práv a svobod. Pokud jde o právní vztahy, tedy vlastnická práva k nemovitostem, je katastrální úřad ze zákona oprávněn evidovat tyto vztahy, zapisovat jejich změny na základě listin splňujících zákonné náležitosti, avšak není oprávněno svémocí zapisovat či měnit práva zapsaná v evidenci, pokud pro tuto změnu nesvědčí listina, s níž lze v souladu s platnou právní úpravou vznik, změnu či zánik právních vztahů spojovat. Postupem katastrálního úřadu je žalobkyni od r. 2003 odpíráno právo být v evidenci nemovitostí vedena jako vlastník obecní cesty - pozemkové parcely č. 526, čímž je krácena na svých právech.

III. Vyjádření žalovaného

10. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby. Uvedl, že jsou žalobní důvody částečně totožné s důvody uvedenými v odvolání, proto odkazoval na odůvodnění napadeného rozhodnutí, kde

tyto námitky podrobně osvětlil a důkazními prostředky přesvědčivě vyvrátil a zopakoval průběh evidence pozemkové parcely č. 526. Nesouhlasil s argumentací žalobkyně, že jde stále o tutéž nemovitost, která byla zapsána do pozemkového katastru jako veřejný statek, že jde o tentýž pozemek p.č. 526 a uvedl, že ani před rokem 2002, kdy podle žalobkyně došlo k výmazu vlastnických práv obce k tomuto pozemku, nebyl zápis v katastru nemovitostí shodný se zápisem této parcely v pozemkové knize. Katastrální úřad v roce 2002 nezrušil zápis tohoto pozemku v katastru nemovitostí, pouze změnil zápis parcely č. 526 původně vedené ve zjednodušené evidenci na zápis jednotlivých parcel katastru nemovitostí. Katastrální úřad nijak svévolně neměnil zápis vlastnických práv obce k dotčeným pozemkům. Vývoj pozemkové parcely č. 526, který dokumentuje změny, ke kterým u ní v průběhu doby došlo, je nastíněn i v napadeném rozhodnutí. O vyvlastnění, které namítá žalobkyně, se v žádném případě nejedná. Změny, které jsou žalobkyní napadány, byly v katastru nemovitostí provedeny na základě rozhodnutí Okresního pozemkového úřadu v Domažlicích ze dne 12. 12. 2001, podle něž došlo k výměně vlastnických práv mezi stavem před komplexní pozemkovou úpravou a stavem po komplexní pozemkové úpravě, když část pozemku p.č. 526 dle pozemkové knihy o výměře 416 m² vstupovala do komplexní pozemkové úpravy. Při tvorbě DKM v roce 2003 převodem nedocházelo k převodům vlastnických práv, ale pouze k převodu číselného vyjádření analogové mapy v S-JTSK do digitální podoby za současného doplňování pozemků dosud evidovaných zjednodušeným způsobem do katastru nemovitostí.

IV. Replika žalobkyně

11. Dle žalobkyně je významná ta část tvrzení žalovaného, kterou učinil nesporným, že p.p.č. 526, evidovaná do roku 2002 na LV č. 1, byla jako veřejný statek obce evidována již v pozemkových knihách. Tím je dán základ k posouzení zákonnosti odmítnutí návrhu na opravu chyby v katastru nemovitostí, k níž došlo výmazem vlastnických práv žalobkyně z LV č. 1 při revizi operátu v rozporu s § 5 odst. 7 KZ. Důvodem vymazání bylo, že původní hranice p.p.č. 526 (obecní cesty) se překrývaly se sousedními pozemky. Tento nesoulad v katastrálních mapách evidovaných katastrálním úřadem nemůže ospravedlňovat rozdělení obecního pozemku a připsání oddělené části třetím osobám. Podstatné je, že se pozemek p.č. 526 jako obecní cesta se v reálu stále nachází a stále je jako obecní cesta užíván. Bylo tedy povinností katastrálního úřadu tuto cestu v mapách zakreslit tak, jak ve skutečnosti leží. Za mapy, které má katastrální úřad v evidenci, odpovídá on a jeho právní předchůdci a všichni měli stanovenou povinnost evidovat pozemky podle skutečného stavu, ne podle mapových výkresů.

12. Osoby, jimž byly pozemky p.č. 526/1, 2, 4, 7 připsány do vlastnictví, nemají k těmto pozemkům žádné nabývací tituly a ani je mít nemohou. Tato parcelní čísla, tedy věc v občanskoprávním slova smyslu, vytvořil katastrální úřad až v roce 2002 a žádná ze smluv založených ve sbírce listin těchto osob taková čísla pozemků neobsahuje. Přitom podle § 5 odst. 1 KZ jen listina obsahující toto parcelní číslo může být do katastru nemovitostí zapsána. Vlastníci nově vytvořených pozemků p.č. 526/1, 2, 7 uznali, že nikdy vlastnictví k takto vytvořeným parcelám nenabyli a že obecní cesta na pozemku p.č. 526 byla a je majetkem (vlastnictvím) obce.

V. Posouzení věci Krajským soudem v Plzni

Z čeho soud vycházel

13. Řízení ve správním soudnictví je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (*dále jen s.ř.s.*).

14. Při přezkoumání napadeného rozhodnutí soud vycházel podle § 75 odst. 1 s.ř.s. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, podle § 75 odst. 2 s.ř.s. přezkoumal napadený výrok rozhodnutí v mezích žalobou včas uplatněných žalobních bodů, neshledal při tom vady podle § 76 odst. 2 s.ř.s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti. O věci samé rozhodl soud podle § 51 odst. 1 s.ř.s. bez nařízení jednání, neboť žalobce i žalovaný s tím vyslovili souhlas.

15. Žalobu soud shledal nedůvodnou.

Skutkový základ věci

16. Žalobkyně se cestou opravy chyb v katastrálním operátu podle § 8 KZ domáhala zapsání do katastru nemovitostí svého vlastnického práva k pozemku p.č. 526 a namítala, že katastrální úřad zrušil pozemkovou parcelu č. 526 tím, že ji přestal evidovat v katastru nemovitostí jako pozemek ve vlastnictví žalobkyně, když slouží jako obecní cesta od 18. století, a bez souhlasu vlastníka ji rozparceloval na pozemky p.č. 526/1 – 10 a takto vytvořené pozemky p.č. 526/1, 2, 4 a 7 bez souhlasu žalobkyně jako vlastníka a nabyvatelů převedl z majetku žalobkyně do majetku osob vlastnících sousední pozemky. Uvedené označila žalobkyně za zjevnou vadu operátu katastru nemovitostí, ke které došlo nesprávným úředním postupem pracovníků katastrálního úřadu.

17. Katastrální úřad po té, kdy žalobkyni podle § 8 odst. 4 KZ oznámil, že opravu na návrh neprovedl, protože se nejedná o chybu, rozhodl podle § 8 odst. 5 KZ (rozhodnutím z 18. 6. 2010, čj. OR-294/2009-401): *Nesouhlasu s provedením opravy se nevyhovuje, neboť se nejedná o chybu v katastrálním operátu podle ustanovení § 8 katastrálního zákona.* Ve výroku dále uvedl vlastníky parcel p.č. 526/1, 2, 4, 7 s tím, že *toto je evidováno v katastru nemovitostí na příslušných listech vlastnictví v souladu s nabyvacími tituly, které byly katastrálnímu úřadu předloženy, a v souladu s příslušnými právními normami. Tento stav zůstává i nadále beze změny.* Závěr katastrálního úřadu zněl, že žalobkyně není na základě dostupných podkladů vlastníkem pozemkové parcely označené číslem 526. Odvolání žalobkyně proti rozhodnutí katastrálního úřadu žalovaný zamítl a rozhodnutí katastrálního úřadu potvrdil (žalobou napadeným rozhodnutím z 12. 10. 2010, čj. ZKI-O-49/280/2010), když dospěl k závěru, že katastrální úřad (v odůvodnění označován jako KP – katastrální pracoviště) postupoval v souladu s právními předpisy a o jím zjištěném skutkovém stavu nelze mít důvodné pochybnosti.

18. Svůj závěr žalovaný podrobně zdůvodnil v odůvodnění napadeného rozhodnutí. K námitkám žalobkyně týkajícím se jejího vlastnictví pozemkové parcely č. 526, žalovaný uvedl následující:

19. Pozemková parcela č. 526 v k.ú. Horní Kamenice u Staňkova byla součástí již původního pozemkového katastru (dále jen PK) jako veřejný statek a její tehdejší výměra byla 1097 m². V polovině padesátých let byla zakládána nová pozemková evidence tzv. Jednotná evidence půdy (dále jen JEP). V ní byly pozemky označovány parcelními čísly podle druhů kultur a skutečného užívání, bez ohledu na vlastnické vztahy. V rámci JEP byla změněna konfigurace pozemku p.č. 526 tak, že do něj byly kromě jiného přisloučeny části z PK p.p.č. 417/7 a 418/8 jiných vlastníků, aniž by došlo k majetkoprávnímu vypořádání, a v souvislosti se změnou konfigurace se měnila i výměra p.p.č. 526. Po roce 1964 byla v souladu se zákonem č. 22/1964 Sb. zakládána evidence nemovitostí (dále jen EN), která částečně převzala údaje z JEP. V roce 1967 byla na LV 1 ve prospěch Čs. státu - MNV v Horní Kamenici zapsána p.p.č. 526 o výměře 1241 m² přesto, že hranice p.p.č. 526 s touto výměrou odpovídaly pouze hranicím užívání a přesto, že v listinách je dokladováno vlastnictví k pozemku PK p.č. 526 (tedy s výměrou 1097 m²), který byl součástí veřejného statku. K nápravě tohoto stavu byl v roce 1970 vyhotoven geometrický plán (dále jen GP) č. 761-0015-0 na rozdělení parcel a oddělení cesty podle stavu evidence nemovitostí ke dni 1.1.1970 a v návaznosti na něj byla dne 27.9.1972 uzavřena smlouva N 689/70, kterou MNV v Horní Kamenici získalo od fyzických osob části pozemků přisloučených do cesty. Tato smlouva nepodléhala registraci, nebyla však předložena k zápisu do tehdejší evidence nemovitostí a KP v Domažlicích se s ní seznámilo až v průběhu tohoto řízení o opravě chyby, když ji předložil právní zástupce obce. Z toho důvodu ke změnám v evidenci nemovitostí ohledně p.č. 526 na základě těchto podkladů nedošlo. V průběhu vedení EN pak došlo ještě k dalším změnám konfigurace pozemku - jedna část p.č. 526 byla zrušena do sousední p.č. 448, další část parcely č. 526 byla přisloučena do nově vzniklé cesty p.č. 416/3. Po těchto změnách byla p.č. 526 v EN vedena s výměrou 684 m².

20. V letech 1986 - 1988 proběhlo v celém katastrálním území Horní Kamenice u Staňkova v rámci obnovy operátu evidence nemovitostí mapování, jehož výsledkem byla základní mapa velkého měřítka (dále jen ZMVM). Vlastnímu zaměření předcházelo zjišťování skutečného průběhu hranic pozemků většinou podle oplocení a rozhraní druhů kultur. Zaměřené hranice cesty p.p.č. 526 nebyly totožné s hranicemi cesty p.p.č. 526 evidovanými před obnovou operátu a ani s hranicemi cesty PK p.p.č. 526, ke které se pojily vlastnické vztahy. Nelze tak ztotožňovat pozemek p.č. 526 dle PK s p.č. 526 dle EN po obnově operátu. Měly sice shodné označení, ale porovnáním zákresu na mapě PK a ZMVM je na první pohled zřejmé, že p.p.č. 526 dle PK měla delší, užší a méně přímý průběh hranic než parcela s tímž označením na ZMVM. Parcela č. 526 po obnově operátu byla kratší a širší, její výměra byla oproti předchozí výměře 684 m² evidované před ZMVM zvětšena na 1076 m². V roce 1993 byl zřízen katastr nemovitostí a dle § 29 odst. 1 zák. č. 344/1992 Sb. (katastrální zákon) došlo k přímému převzetí údajů z evidence nemovitostí a mapa evidence nemovitostí, kterou byla ZMVM, se tak stala mapou katastrální.

21. V roce 1995 probíhala digitalizace souboru popisných informací (dále jen SPI), kdy byly mimo jiné na listy vlastnictví doplňovány pozemky ve vlastnictví osob sloučené do větších půdních celků, které byly na listu vlastnictví v EN zapisovány pouze poznámkou jako pozemky „v užívání socialistické organizace“ a nebyly zobrazovány na mapě. Tyto pozemky byly zapisovány tzv. zjednodušeným způsobem s využitím bývalého pozemkového katastru do doby

jejich zobrazení v katastrální mapě (viz § 29 odst. 3 katastrálního zákona), jedná se o tzv. parcely zjednodušené evidence (dále jen ZE). KP při digitalizaci SPI zjistilo, že zápis v KN ohledně p.č. 526 je chybný, neboť nekoresponduje s vlastnickými, ale pouze s uživatelskými vztahy k tomuto pozemku. Na základě tohoto zjištění provedlo opravu spočívající v tom, že zrušilo zápis vlastnictví k pozemku KN p.č. 526, a vlastnictví namísto toho zapsalo k pozemkům bývalého pozemkového katastru, z jejichž částí je cesta KN p.č. 526 o výměře 1076 m² utvořena a k nimž má ve sbírce listin založeny nabývací tituly. Vlastnické právo pro obec Horní Kamenice tak bylo zapsáno k PK p.č. 526 o výměře 835 m², pro Českou republiku na LV 10001 k PK p.č. 417/6 o výměře 109 m², na LV 124 byla zapsána PK p.č. 417/7 o výměře 109 m², na LV 10 PK p.č. 417/8 o výměře 132 m². V rámci digitalizace byly dále na LV 42 zapsány PK p.č. 445 a p.č. 448 s výměrami 5287 m² a 11006 m², jejichž části taktéž do cesty KN p.č. 526 zasahují. Od roku 1995 je tak dotčená parcela č. 526 v KN vedena bez LV, její výměra 1076 m² byla následně ještě změněna v souvislosti se zápisem GP 97-39-94 (zápis stavby na p.p.č. 442/1) na 1069 m². Bohužel tato oprava nebyla provedena stoprocentně správně, jelikož nebylo doplněno vlastnictví k části PK st.p.č. 91 (LV 102), jejíž část rovněž do cesty p.č. 526 KN zasahovala.

22. Na přelomu tisíciletí byla Okresním pozemkovým úřadem v Domažlicích prováděna v části k.ú. Horní Kamenice u Staňkova komplexní pozemková úprava (dále jen KPÚ). Jejím výsledkem byla na základě rozhodnutí tohoto úřadu zn. OUDO 4096/2000 RPU ze dne 12.12.2001 (právní moc dne 28.12.2001) výměna vlastnických práv mezi stavem před KPÚ a novým stavem po KPÚ. Z přílohy č. 1 tohoto rozhodnutí plyne, že část p.č. 526 dle PK o výměře 416 m² vstupovala do KPÚ, naopak vyloučena z KPÚ byla část p.č. 526 PK o výměře 419 m². Severní hranice p.č. 526 dle KN byla hranicí obvodu této KPÚ. Výsledek KPÚ byl využit k obnově operátu podle § 15a zákona č. 344/1992 Sb. o katastru nemovitosti ČR a v této části k.ú. vznikla digitální katastrální mapa (dále jen DKM).

23. V roce 2003 KP vyhotovilo záznam podrobného měření změn č. 162 na doplnění některých parcel ZE do katastrální mapy. Jednalo se o označení částí PK p.č. 445 a p.č. 448, které zasahují do cesty KN p.č. 526, samostatným parcelním číslem dle KN; obě tyto části byly označeny jedním p.č. 526/4 a výměra byla vypočtena 433 m², a dále o doplnění chybějící části PK st.p.č. 91, která do cesty také zasahovala (viz výše), ta byla doplněna pod novým p.č. 526/2 o výměře 53 m². V souvislosti s tím byly vytvořeny ještě p.č. 526/1 o výměře 198 m², p.č. 526/3 o výměře 55 m² a p.č. 526/5 o výměře 335 m². Pozemky p.č. 526/1, 526/3 a 526/5 zůstaly evidované bez LV a vlastnictví k nim zůstalo vedeno ve zjednodušené evidenci (jednalo se o PK p.č. 417/6, 417/7, 417/8 a PK p.č. 526).

24. Následně v roce 2003 vyhotovilo KP Domažlice ve zbytkové části k.ú., v níž neproběhla KPÚ, digitální katastrální mapu. DKM byla vytvořena tzv. převodem číselného vyjádření analogové katastrální mapy v souřadnicovém systému S-JTSK (systém Jednotné trigonometrické sítě katastrální), kterou zde byla ZMVM doplněna změnami, jež do ní byly v průběhu let promítnuty. V rámci převodu současně provedlo doplnění parcel ZE do KN dle § 84 prováděcí vyhlášky č. 190/1996 Sb., podkladem pro jejich doplnění do DKM byl rastrový obraz mapy bývalého pozemkového katastru transformovaný do S-JTSK. S platností od 23.10.2003 pak vznikla i v této části k.ú. DKM. Při doplnění parcel ZE do KN bylo nutné zachovat vlastnické vztahy vážící se k pozemkům evidovaným zjednodušeným způsobem, brát

v úvahu výsledky KPU v této lokalitě a dbát na to, aby vlastnické vztahy byly podloženy nabývacími tituly uloženými ve sbírce listin. Do DKM byly takto doplněny kromě jiných i zbývající parcely ZE, které zasahovaly do částí cesty označených p.č. 526/1, 526/3 a 526/5. Ze soutisku mapy KN a PK je zřejmé, že hranice vlastnictví, tzn. hranice parcel ZE, dělí parcely KN č. 526/1, 526/3 a 526/5 na další části. Tyto části bylo tudíž nutné označit samostatnými parcelními čísly. Parcela č. **526/1** s výměrou 198 m² byla rozdělena na p.č. **526/1** o výměře 94 m² (odpovídá hranicím parcely PK p.č. 417/8), p.č. 526/6 o výměře 22 m² (odpovídá hranicím parcely PK p.č. 417/6) a p.č. **526/7** o výměře 82 m² (odpovídá hranicím parcely PK p.č. 417/7). Parcela č. 526/3 odpovídala celá části PK p.č. 526, tudíž nebyla dělena a byla u ní pouze upřesněna výměra na 54 m² (rozdíl oproti předchozím 55 m² je způsoben zaokrouhlením). Parcela č. 526/5 byla částí PK p.č. 526 a dalších parcel ZE evidovaných ve vlastnictví obce Horní Kamenice a byla tak rozdělena na p.č. 526/5, 526/8, 526/9 a 526/10. Vlastnictví ke všem výše uvedeným pozemkům zůstalo nezměněno, pouze bylo zapsáno k pozemkům KN namísto k pozemkům evidovaným jako parcely ZE. Pozemky p.č. **526/1**, p.č. **526/2**, p.č. **526/4** a p.č. **526/7**, které jsou předmětem tohoto řízení, tak byly zapsány na LV soukromých vlastníků, kterým svědčí vlastnické právo na základě jejich nabývacích titulů uložených ve sbírce listin KN a pozemky p.č. 526/3, p.č. 526/5, p.č. 526/6, p.č. 526/8, p.č. 526/9 a p.č. 525/10 byly zapsány jako parcely KN na LV obce.

25. Parcela č. **526/4** o výměře 433 m² byla zapsána na LV č. 42 do spoluvlastnictví K. a L.K. na základě darovací smlouvy Rl 169/91, kde předmětem daru byly i pozemky vedené v knihovni vložce č. 16. Parcela č. **526/2** o výměře 53 m² byla zapsána na LV č. 102 do vlastnictví JUDr. A.D. na základě dohody o vypořádání BSM vedené pod č.j. V7-193/1998. Předmětem vypořádání v této smlouvě byl kromě jiného st. pozemek č. 91 ve stavu před ZMVM tak, jak jej JUDr. D. nabyt se svojí manželkou na základě kupní smlouvy Rl 8/86. Parcela č. **526/1** o výměře 94 m² byla zapsána na LV č. 10 do společného jmění manželů J. a M. M. na základě smlouvy postupní Rl 152/1977, kde předmětem převodu byly i pozemky vedené v knihovni vložce č. 371. Parcela č. **526/7** o výměře 82 m² byla zapsána na LV č. 124 do vlastnictví P.P. na základě usnesení soudu ve věci projednání dědictví D 461/1997 a darovací smlouvy vedené pod č.j. V12-885/1998.

26. K odvolacím námitkám žalobkyně žalovaný uvedl: **1)** Při tvorbě DKM v místní zastavěné trati v roce 2003 KP nijak nezměnilo právní vztahy k dotčeným nemovitostem. Pozemek p.č. 526 byl před zmiňovaným převodem veden v KN bez LV a na LV obce byly zapsány pouze části PK p.č. 526 (ve ZE), které byly označeny samostatnými parcelními čísly. Z výše popsanych důvodů muselo dojít k rozdělení p.č. 526, ale vlastnické vztahy, které byly podloženy nabývacími tituly, se nijak neměnily. Změnil se pouze zápis parcely č. 526 původně vedené ve ZE na zápis jednotlivých parcel KN. **2)** při tvorbě DKM převodem nedochází k převodům vlastnických práv, ale pouze k převodu číselného vyjádření analogové mapy v S-JTSK do digitální podoby za současného doplňování pozemků dosud evidovaných zjednodušeným způsobem do KN. Nejsou tak zapotřebí žádné smlouvy ani geometrické plány pro oddělení částí pozemků. **3)** chyba geodeta, zmiňovaná právním zástupcem odvolatele, je zcela irelevantní, neboť při tvorbě DKM převodem nedochází k novému zaměřování pozemků v terénu, ale pracuje se s podklady, které má již KP k dispozici. Navíc se při převodu ze ZE do KN řeší vztahy vlastnické, nikoliv uživatelské (viz odkaz odvolatele na skutečný stav cesty v terénu). **4)** rozdělení KN p.č. 526 na parcely s dalším podlomením při tvorbě DKM

převodem bylo vysvětleno výše; co se týče poznámky o „výmazu druhé části p.č. 526 z katastrální mapy i z evidence a následné přisloučení k p.č. 637", ZKI sděluje, že pokud měl odvolatel na mysli 416 m² z p.č. 526, které vstoupily do KPÚ, nešlo o žádné skryté vyvlastnění, ale o zápis, který byl proveden na podkladě rozhodnutí Okresního pozemkového úřadu v Domažlicích zn. OUDO 4096/2000 RPU ze dne 12.12.2001, právní moc dne 28.12.2001, na základě kterého došlo k výměně vlastnických práv mezi stavem před KPÚ a novým stavem po KPÚ.

Právní hodnocení

27. Smyslem vedení katastru nemovitostí je poskytování informací veřejnosti o vlastnických a dalších právech k jednotlivým nemovitostem. Katastrální operát tvoří soubor geodetických informací, popisných informací, souhrnné přehledy o půdním fondu, dokumentace výsledků šetření a měření a sbírka listin. Institut opravy chyby v katastrálním operátu umožňuje opravu chybného údaje v katastru nemovitostí postupem podle § 8 KZ.

28. Podle § 8 odst. 1 KZ *na písemný návrh vlastníka nebo jiného oprávněného nebo i bez návrhu opraví katastrální úřad chybné údaje katastru, které vznikly a) zřejmým omylem při vedení a obnově katastru, b) nepřesností při podrobném měření, zobrazení předmětu měření v katastrální mapě a při výpočtu výměr parcel, pokud byly překročeny mezní odchylky stanovené prováděcím předpisem. Podle odst. 2 katastrální úřad opraví chybné údaje katastru, které vznikly nesprávnostmi v listinách, podle nichž byly zapsány, na základě opravy listiny provedené tím, kdo listinu vyhotovil nebo kdo je oprávněn opravu listiny provést. Podle odst. 3 opravu na základě návrhu podle odstavce 1 provede katastrální úřad do 30 dnů, ve zvlášť odůvodněných případech do 60 dnů, ode dne doručení návrhu. Podle odst. 4 oznámení o provedené opravě nebo o tom, že opravu na návrh neprovedl, protože se nejedná o chybu, doručí katastrální úřad vlastníkovi a jinému oprávněnému. Podle odst. 5 sdělí-li do 30 dnů od doručení oznámení vlastník nebo jiný oprávněný katastrálnímu úřadu, že s provedenou opravou nebo s tím, že se nejedná o chybu, nesouhlasí, vydá katastrální úřad rozhodnutí ve věci. Proti rozhodnutí je možno podat odvolání k zeměměřickému a katastrálnímu inspektorátu, v jehož obvodu je dotčená nemovitost.*

29. Žalobkyně v žalobě neuvedla, pro který ze dvou důvodů stanovených v § 8 odst. 1 KZ navrhuje opravu chyby v katastrálním operátu. Z obsahu žaloby je však zřejmé, že měla na mysli důvod uvedený pod písm. a), tedy *opravu chyby způsobené zřejmým omylem při vedení a obnově katastru*, neboť namítala, že se chyba týkala evidence jejích vlastnických práv k cestě na pozemkové parcele č. 526 a došlo k ní při revizi katastru nemovitostí v roce 2002 – 2003 po předchozí digitalizaci katastrální mapy, když do té doby byla vlastníkem pozemkové parcely č. 526. Výslovně uvedla, že jí jde o to, aby byl obnoven zápis jejích vlastnických práv k cestě (parcele č. 526) v té podobě, v jaké byla zapsána před revizí operátu, tj. v hranicích identických s dnešními hranicemi parcel č. 526/1-10. Za chybné označila zjištění katastrálního úřadu při digitalizaci mapy v roce 1995, že je zápis vlastnictví žalobkyně k p.p.č. 526 chybný, neboť nekoresponduje s vlastnickými právy, ale pouze s právy uživatelskými, proto tento zápis zrušil. Chyba tak byla způsobena porušením § 5 odst. 7 KZ. Uvedené lze shrnout a konstatovat, že cílem žalobkyně bylo postupem podle § 8 odst. 1 písm. a) KZ dosáhnout zápisu jejích vlastnických práv k pozemkové parcele č. 526 v hranicích, ve kterých byla evidována do roku 2002.

30. Oprava chybných údajů v katastru podle § 8 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona není institutem sloužícím k opravě jakýchkoli chybných údajů katastru, nýbrž toliko chybných údajů, které vznikly zřejmým omylem při vedení a obnově katastru. Katastrální zákon zde používá neurčitý právní pojem *zřejmý omyl*, který je nutno vysvětlit tak, že se musí jednat o takový omyl, který je naprosto evidentní již při povrchním zkoumání. Bude-li třeba ke zjištění omylu provést podrobné zkoumání právní úpravy či skutkových okolností, o zřejmý omyl se jednat nebude. Institut opravy chybných údajů v katastru není řádným ani mimořádným opravným prostředkem proti úkonům katastrálního úřadu, ale institutem sloužícím k opravě evidentně chybných údajů katastru. Nejvyšší správní soud k tomu v rozsudku ze dne 17.1.2008, čj. 1As 40/2007–103 (www.nssoud.cz), uvedl, že *vyčerpávající definice slovního spojení „zřejmý omyl“ dosud v judikatuře ani v odborné literatuře provedena nebyla, ostatně taková definice by byla velmi obtížná. Neurčitý pojem zřejmý omyl je tudíž potřeba vykládat vždy v souvislosti s konkrétním případem. Obecně sem lze zařadit jak omyl týkající se skutkových okolností (error facti – zejména případy chyb v psaní a počítání, jako zápis jiných údajů, zápis údajů neobsažených v podkladové listině či např. i opomenutí zapsat údaj v podkladové listině obsažený) tak omyl právní (error iuris – např. zápis právního vztahu, který právní řád nezná, či zápis skutečnosti na základě listiny, která nesplňuje požadavky stanovené katastrálním zákonem). Tento omyl bude přitom pravidelně způsoben činností pracovníka katastru. Omyl je totiž charakteristický vždy tím, že je v něm obsažen lidský činitel. Jako omyl proto nelze posuzovat objektivní skutečnosti způsobující nesoulad katastru se skutečným stavem (např. změnu právní úpravy zápisů do katastru, či zničení katastrálního operátu v důsledku požáru či povodně; zde nelze rozpor se skutečným stavem napravit opravou zřejmého omylu, nýbrž cestou revize či obnovy katastrálního operátu).*

31. Podrobnější podmínky opravy chybného údaje v katastru upravuje vyhláška č. 26/2007 Sb., kterou se provádí zákon č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), ve znění pozdějších předpisů, (katastrální vyhláška), *(dále jen katastrální vyhláška)*, kde je v § 52 odst. 2 uvedeno: *Chybný zápis práva a údaje s právem souvisejícího, parcelního čísla, čísla popisného a evidenčního, čísla jednotky, druhu pozemku, způsobu využití pozemku, BPEJ, způsobu využití stavby, způsobu využití jednotky, způsobu ochrany nemovitostí, údaje o vlastníkovi nebo oprávněném z jiného věcného práva podle § 10 opraví katastrální úřad na základě a) listiny, která byla podkladem pro zápis tohoto údaje do katastru, nebo b) opravy listiny, která byla podkladem pro zápis tohoto údaje do katastru, provedené tím, kdo listinu vyhotovil nebo kdo je oprávněn opravu listiny provést.*

32. Při opravě chybného údaje v katastrálním operátu je dále nutno vycházet z § 5 odst. 7 KZ, podle něhož *právní vztahy nemohou být dotčeny revizí údajů katastru, opravou chyb v katastrálním operátu ani obnovou katastrálního operátu, pokud jejich změna není doložena listinou. Z tohoto ustanovení vyplývá, že opravu katastrálního operátu podle § 8 KZ lze provést pouze v případě, že je pro ni podklad v listině, která je uložena ve sbírce listin katastrálního úřadu. Institut opravy chyb v katastrálním operátu tak slouží k uvedení údajů katastru do souladu s listinami založenými ve sbírce listin. Není prostředkem k rozhodování o správnosti zápisu věcného práva k nemovitostem. Rozhodováním v řízení o opravě chyb v*

katastrálním operátu se řeší pouze otázka, kdo bude evidován jako vlastník určitých nemovitostí v katastru. Rozhodnutí z takového řízení vzešlé tak nemá hmotněprávní, nýbrž jen evidenční účinky, a nezasahuje se jím do soukromoprávních vztahů (srov. usnesení zvláštního senátu zřízeného podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, ze dne 15. 6. 2005, č. j. Konf 90/2004 - 12, č. 695/2005 Sb. NSS). Opravou chyb v katastrálním operátu se nemění právní vztahy k nemovitostem. Spor o vlastnictví proto nemůže být řešen ani vyřešen katastrálním úřadem v řízení, v němž katastrální úřad rozhoduje o návrhu na provedení opravy chybného údaje v katastru podle § 8 KZ. Případný spor o vlastnictví náleží do kompetence obecného soudu, který o něm rozhodne v občanském soudním řízení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 6. 2008, čj. 9As 12/2008-182, www.nssoud.cz).

33. Otázku, zda je katastr nemovitostí zatížen chybou definovanou v § 8 odst. 1 písm. a) KZ, tedy, zda chybou katastrálního úřadu vzniklou zřejmým omylem při digitalizaci katastrální mapy v roce 1995, resp. při obnově katastru v letech 2002 – 2003, došlo k tomu, že katastrální úřad vymazal vlastnická práva žalobkyně k cestě na pozemkové parcele č. 526 v hranicích, ve kterých byla evidována do roku 2002, a k pozemkům vzniklým jejím rozparcelováním p.č. 526/1, 526/2, 526/4 a 526/7 přiřadil jiné vlastníky, řešily ve svých rozhodnutích správní orgány obou stupňů a dospěly k závěru, že nikoliv. Soud v rámci přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí dospěl k závěru, že je napadené rozhodnutí řádně odůvodněno (viz odst. 19 – 25), je z něho zřejmé, proč žalovaný nepovažoval argumentaci žalobkyně (shodnou s argumentací uváděnou nyní v žalobě) za důvodnou, proč považoval odvolací námitky žalobkyně za mylné, když srozumitelně vyvrátil mylná tvrzení žalobkyně v odvolání uvedená (viz odst. 26). Se závěrem žalovaného, že postupem podle § 8 odst. 1 písm. a) KZ nelze dosáhnout zápisu vlastnických práv žalobkyně k pozemkové parcele č. 526 v hranicích evidovaných v katastru do roku 2002, se soud plně ztotožnil. (K tomu, že je přípustné za splnění uvedených podmínek učinit tento závěr se souhlasnou poznámkou soudu se vyjádřil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 27. 7. 2007, čj. 8Afs 75/2005-130, www.nssoud.cz).

34. Žalobkyně zpochybňuje zjištění učiněná katastrálním úřadem v roce 1995 při digitalizaci souboru popisných informací, že je zápis v katastru nemovitostí ohledně p.p.č. 526 chybný, neboť nekoresponduje s vlastnickými, ale pouze s užívatelskými vztahy k tomuto pozemku (viz odst. 6) a postup katastrálního úřadu při obnově katastrálního operátu v letech 2002 – 2003 (viz odst. 4). To znamená, že namítá chybný závěr katastrálního úřadu v roce 1995 (viz odst. 21), chybný postup katastrálního úřadu při provádění komplexní pozemkové úpravy v části katastrálního území Horní Kamenice u Staňkova v roce 2002 (viz odst. 22) a chybný postup katastrálního úřadu v roce 2003, kdy byl ve zbytkové části katastrálního území, v němž neproběhly komplexní pozemkové úpravy v roce 2002, vyhotoven záznam podrobného měření změn č. 162 na doplnění některých parcel zjednodušené evidence do katastrální mapy (viz odst. 23) a chybný následující postup katastrálního úřadu v roce 2003 při vyhotovení digitální katastrální mapy, kdy bylo při doplnění parcel ve zjednodušené evidenci do katastru nemovitostí nutné zachovat vlastnické vztahy k pozemkům do té doby evidovaným ve zjednodušené evidenci tak, aby vlastnické vztahy byly podloženy nabývacími tituly uloženými ve sbírce listin (viz odst. 24). Žalobkyně však krom svého tvrzení, o svém historickém majetku cesty na pozemku p.č. 526 (viz odst. 3) nepředkládá žádné listiny, které

by dokazovaly správnost jejího tvrzení a žádným způsobem nezpochybňuje listiny, na jejichž základě bylo vlastnické právo k pozemkům p.č. 526/1, 526/2, 526/4 a 526/7 do katastru nemovitostí zapsáno (viz odst. 25).

35. Na tomto místě je vhodné citovat z nálezu pléna Ústavního soudu ze dne 9. 10. 1997, sp. zn. Pl. ÚS 34/97, <http://nalus.usoud.cz>), že *zavedením nových metod při vedení katastru nemovitostí (např. digitalizace souboru písemných informací) lze odhalit duplicity, příp. také triplicity v listinách svědčících o vlastnickém právu různých subjektů ke stejným částem zemského povrchu. Katastrální úřady jsou vedeny snahou odstraňovat tyto nežádoucí jevy, nemají však dostatek právních prostředků k jejich řešení. Proto se mohou omezit na doporučení různým subjektům, aby sporné vlastnictví řešily buď mimosoudně (uznáním vlastnického práva) či žalobou na určení vlastnictví. Z citovaného nálezu Ústavního soudu lze vycházet i v daném případě, a to z následujících důvodů.*

36. V katastrálním území Horní Kamenice u Staňkova docházelo v průběhu let ke změnám ve způsobu vedení evidence nemovitostí, jak je popsal v odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný (viz odst. 19 – 20). Po zřízení katastru nemovitostí v roce 1993 byly podle § 29 odst. 1 KZ převzaty údaje z evidence nemovitostí a mapa evidence nemovitostí (základní mapa velkého měřítko) se stala mapou katastrální. V průběhu následujících let došlo v roce 1995 k digitalizaci souboru popisných informací a v letech 2002 a 2003 ve smyslu § 13 odst. 1 KZ k obnově katastrálního operátu, kterou je *vyhotovení nového souboru geodetických informací ve formě grafického počítačového souboru a nového souboru popisných informací katastrálního operátu. Lze ji provést a) novým mapováním, b) přepracováním souboru geodetických informací, nebo c) na podkladě výsledků pozemkových úprav.* (k jednotlivým způsobům obnovy katastrálního operátu viz § 13a – 17 KZ). Katastrální úřad i žalovaný shodně vysvětlili ve svých rozhodnutích, že rozparcelování původní pozemkové parcely č. 526 na deset dílů (p.p.č. 526/1 – 10) bylo důsledkem uvedené obnovy katastrálního operátu. Pokud bylo v souvislosti s obnovou katastrálního operátu zjištěno, že k určitým částem pozemku p.č. 526 svědčí na základě listin uložených ve sbírce listin katastru nemovitostí vlastnické právo, muselo dojít k jeho rozparcelování a z dosud vedených pozemků ve zjednodušené evidenci (viz odst. 21), které nebyly evidovány podle vlastnického práva, ale podle uživatelských vztahů k tomuto pozemku ve zjednodušené evidenci, byly části původní p.p. č. 526, ke kterým na základě listin svědčilo vlastnické právo konkrétním osobám zapsány v katastru nemovitostí ve prospěch těchto osob (p.p.č. 526/1, 526/2, 526/4 a 526/7), v podstatě nepřetržitých vlastníků uvedených částí původního pozemku p.č. 526.

37. Zde je vhodné odkázat na § 15a KZ, podle něhož *při obnově katastrálního operátu se využijí výsledky komplexních pozemkových úprav. Za geometrické a polohové určení nemovitosti se v takovém případě považuje určení tvaru, rozměru a polohy nemovitosti souřadnicemi bodů jejích hranic podle schváleného návrhu pozemkových úprav. Výsledky jednoduché pozemkové úpravy katastrální úřad pro obnovu katastrálního operátu využije, je-li jednoduchou pozemkovou úpravou dotčena souvislá část katastrálního území a považuje-li to s ohledem na účelnou správu katastru za vhodné.*

38. Není proto důvodnou námitka žalobkyně, že katastrální úřad vymazal její vlastnická práva k p.p.č. 526 bez jejího souhlasu, bez rozhodnutí stavebního úřadu, bez oddělovacího

geometrického plánu na deset parcel (viz odst. 4), neboť postup katastrálního úřadu při obnově katastrálního operátu v případě komplexních pozemkových úprav v části katastrálního území v roce 2002 a přepracování souboru geodetických informací v roce 2003 byl stanoven katastrálním zákonem a uvedené požadavky neobsahuje.

39. Zdejší soud podotýká, že žalobkyně v žalobě zaměřuje revizi údajů katastru s obnovou katastrálního operátu, ačkoliv v projednávaném případě byl využit pouze druhý z obou institutů. Náprava postupem podle § 7 KZ proto nepřipadá v úvahu, jak namítá žalobkyně (viz odst. 8).

40. Katastrální úřad postupoval v souladu s § 5 odst. 7 KZ, když obnovou katastrálního operátu nebyly dotčeny právní vztahy k původní pozemkové parcela č. 526, aniž by jejich změna nebyla doložena listinou (viz odst. 25). Samotným zápisem původních vlastníků částí p.p.č. 526, nyní pozemkových parcel č. 526/1, 526/2, 526/4 a 526/7, do katastru nemovitostí po obnově katastrálního operátu nemohlo dojít a nedošlo ke změně (přechodu, převodu) vlastnického práva, pro který by neexistoval podklad (soukromoprávní nebo veřejnoprávní listina). Není tedy pravdou, jak namítá žalobkyně (viz odst. 4), že katastrální úřad při evidenci právních vztahů (zápisu vlastnických práv) nedisponoval listinou způsobitou přivodit změnu vlastnických práv zapsaných v katastru. Není proto správné ani tvrzení žalobkyně, že se na ní katastrální úřad dopustil vyvlastnění, a to bez náhrady. Takové tvrzení, neexistuje-li pro něj podklad ve formě listiny, nedává žádný smysl.

41. Rovněž argumentaci žalovaného týkající se příslučování přilehlých parcel nelze označit za účelovou a právně bezvýznamnou, jak to činí žalobkyně (viz odst. 7), ale tato podrobná argumentace je snahou žalovaného přehledně vysvětlit historii předmětné pozemkové parcely. Dle názoru soudu není právně nerelevantní ani argumentace žalovaného týkající se odůvodnění, v jaké evidenci dříve vedl p.p.č. 526 a které smlouvy katastrální úřad ve svých sbírkách dohledal a které ne (viz odst. 5). Tato argumentace žalovaného je zcela na místě, neboť ta je součástí podrobného zdůvodnění průběhu evidence p.p.č. 526, která vyvrcholila obnovou katastrálního operátu v letech 2002 a 2003. Pravdou je, že katastrální úřad dodatečně zapsal na LV žalobkyně cestu na osmi pozemcích s předčísly 417, ale to jen proto, že žalobkyně v průběhu řízení předložila smlouvy, které neměl katastrální úřad do té doby k dispozici (viz odst. 5). I v případě těchto pozemků tedy postupoval v souladu s § 5 odst. 7 KZ a přistoupil z moci úřední k opravě údajů v katastru, ale i v tomto případě na základě listin předložených žalobkyní.

42. Z uvedeného je zřejmé, že katastrální úřad nezapisoval či neměnil práva zapsaná v evidenci svémocí, aniž by pro tuto změnu svědčila listina (viz odst. 9). Postupem katastrálního úřadu není žalobkyni odpíráno právo být v evidenci nemovitostí vedena jako vlastník obecní cesty – pozemkové parcely č. 526 a není tím proto krácena na svých právech.

Závěr

43. Soud dospěl k závěru, že se v daném případě nejedná o chybné údaje katastru nemovitostí, které vznikly zřejmým omylem při vedení katastru, proto nebylo možné návrhu žalobkyně ve správním řízení vyhovět a ve smyslu § 8 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona

navrhovanou opravu provést. Soud uzavírá, že žalobkyně nebyla v mezích žalobních bodů zkrácena na svých právech ani rozhodnutím správního orgánu ani jeho postupem, proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

VIII. Náklady řízení

44. Náhradu nákladů řízení soud žádnému z účastníků podle § 60 odst. 1 s.ř.s. nepřiznal, protože žalobkyně ve věci úspěch neměla a žalovaný se práva na náhradu nákladů řízení výslovně vzdal.

P o u ě n í : **Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.**
(§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s.ř.s.)

V Plzni dne 31. srpna 2012

JUDr. Jana Daňková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Martina Kerberová